OPIS TECHNICZNY

wykonania przebudowy i termoizolacji Budynku Świetlicy Środowiskowej i OSP Bartoszówka na działce położonej w Bartoszówce, gm. Rzeczyca, Nr ewid. działki: - 384 –

1. Charakterystyka obiektu.

Istniejący budynek OSP w Bartoszówce jest budynkiem jednokondygnacyjnym bez podpiwniczenia i bez poddasza użytkowego o konstrukcji ścian murowanej w technologii tradycyjnej, warstwowych z pustaka PGS na zaprawie cementowo-wapiennej, stropodach monolityczny dwuspadowy: płyta żelbetowa 10 cm , żużel, szlichta cementowa 5 cm pokryta 2 x papą na lepiku.

2. Dane ogólne budynku po wykonaniu termoizolacji:

2.1. Dane techniczne i kubaturowe budynku:

- powierzchnia zabudowy---------- 181,23m^2,
- powierzchnia użytkowa ---------- 148,66 m^2,
- kubatura ---------- 844,37 m^3,
- szerokość---------- 11,98 m,
- długość---------- 14,68 m,
- wysokość---------- 7,86 m.

3. Opis techniczno – konstrukcyjny,

3.1. Układ konstrukcyjny,

Układ konstrukcyjny budynku nie ulega zmianie, projektuje się wykonanie nowej więźby dachowej o konstrukcji płatwiowo-krokwiowo –kleszczowej n murałatach zakotwionych w wieńcu monolitycznym ścian zewnętrznych. Zwiększy się kubatura budynku i nieznacznie jego powierzchnia zabudowy, spowodowana wykonaniem ocieplenia ścian zewnętrznych oraz zadaszeń wejść do budynku.

3.2. Założenia przyjęte do analizy konstrukcji,

Przyjęto:

- strefa klimatyczna 3 wg Pn-82/B-02403,
- obciążenie śniegiem wg PN – 80/B – 02010 – I strefa,
- obciążenia wiatrem wg PN – 77/B – 02011 – I strefa,
- obciążenia technologiczne wg PN – 82/B – 02003,
- obciążenia stałe wg PN – 83/B – 02001,
- konstrukcje drewniane wg PN – 00/B – 03150,
- konstrukcje z drewna i mat. drewnopochodnych wg PN – 00/B – 03150,
- konstrukcje murowe wg PN – 99/B – 03002,.
- głębokość przemarzania gruntu h_z = 1,0 m wg PN- 81/B-03020,
- ochrona cieplna budynków wg PN – 91/B-02020,

3.3. Rozwiązania i konstrukcyjno – materiałowe,

Projektuje się docieplenie istniejącego budynku płytami styropianowymi FS 20 metodą lekką mokrą. Grubość warstwy docieplenio wej dla ścian 14 cm. Płyty styropianowe mocować dodatkowo kołkami plastikowymi. Narożniki ścian i krawędzie otworów wzmocnić dodatkowo kątownikami aluminiowymi chroniącymi przed uszkodzeniami krawędzi. Całość robót docieplenio wych przeprowadzić zgodnie z „Warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót docieplenio wych" oraz instrukcją montażu ocieplenia załączoną do niniejszego opracowania. ***Stosować kompletne systemy do wykonania robót docieplenio wych.*** Ocieplenie stropodachu zostanie zrealizowane poprzez ułożenie warstwy wełny mineralnej grubości 20 cm na istniejącym stropie po usunięciu istniejących warstw stropodachu. Strop podwieszony z profili stalowych ocynkowanych sufitowych CD- 27 i UD- 27 mocowanych do stropu parteru z pokryciem z płyt GK wraz z paraizolacją z folii budowlanej PE. W pomieszczeniach mokrych – sanitariaty, kuchnia, zastosować płytę gipsową wodoodporną GKI (zieloną).

Projektuje się również ściany wewnętrzne działowe grubości 12 i 25 cm z bloczków PGS na zaprawie cementowo - wapiennej, obustronnie otynkowane. Pod ścianę działową grubości 25 cm należy wykonać ławę fundamentową. Ława betonowa z betonu B15, o wymiarach 40 x 60 cm wylewana w deskowaniu Na fundamencie należy wykonać izolację poziomą 2 x papa na lepiku na gorąco.

3.4. Wieńce, podciągi, słupy i nadproża,

Przed przystąpieniem do wykucia jakichkolwiek otworów okiennych czy drzwiowych zgodnie z niniejszą dokumentacją techniczną, należy najpierw wykuć otwór na nadproże L19 i odpowiednio go tam umieścić, dopiero po związaniu betonu wykuć pozostałą część muru w której znajdować się będzie nowy otwór okienny czy też drzwiowy. Zamiast nadproża L19 można zastosować odpowiednio dopasowane belki stalowe typu PN 180 mm a nad drzwiami garażowymi PN 220.

– Wieniec monolityczny o wym. 24 x 28 cm z betonu B 20, wykonany po wymurowaniu ścianki kolankowej. Zbrojenie 4 x # 12 mm 34GS A-III, strzemiona ∅ 6 mm co 25 cm ze stali St0S A-0 jako usztywnienie budynku w poziomie.
– Słupy żelbetowe z betonu B 20 zbrojone stalą zbrojeniową 6 # 10 A-III w strzemionach z Ø 6 A-0 co 15 cm, lub z cegły klinkierowej o wym. 38 x 38 cm z trzpieniem żelbetowym zbrojonym 4 x # 12 A III 34 GS w strzemionach z Ø 6 A-0 St0S co 15 cm,

Przy betonowaniu wieńca, podciągów i słupów należy zachować przewidziane otulenie prętów zbrojenia. Beton należy wibrować i pielęgnować zgodnie z warunkami technicznymi.

3.5. Stropy,

Nie projektuje się żadnego nowego stropu, stan i opis stropu istniejącego znajduje się w ocenie technicznej znajdującej się w niniejszym opracowaniu.

Nad istniejącym stropem należy wykonać ocieplenie stropu zewnętrzne wełną mineralną grub. 20 cm na paroizolacji z folii PE.

3.6. Izolacje przeciwwilgociowe dachu,

– folie dachowe niskoparoprzepuszczalne (paro przepuszczalność 25-60 g/m^2/24h,

- wykonać należy szczelinę wentylacyjną (min. 2cm) o szerokości do stosowanej do długości krokwi, nie stosować na pełne deskowanie, np. Folia zbrojona (paroprzepuszczalność 20-60 g/m^2/24h) – trójwarstwowa (polietylen podzielony warstwą zbrojeniową – siatka polipropylenową). Występuje najczęściej w gramaturach 110 g/m^2 I 140 g/m^2. Może leżeć bez pokrycia nie dłużej niż miesiąc,
- folie dachowe wysokoparoprzepuszczalne – membrany dachowe (paroprzepuszczalność powyżej 1000 g/m^2/24h – zbudowane z min. 2 warstw, nie wymagają szczeliny wentylacyjnej, może się stykać z izolacją termiczna, można stosować izolacje termiczna na całej wysokości krokwi, niektóre rodzaje mogą być stosowane na pełne deskowanie. Takie folie to: membrany polipropylenowe (paroprzepuszczalność powyżej 1000 g/m^2/24h)) – zbudowane z warstwy włókniny polipropylenowej i mikroporowatej błony polipropylenowej. Pozwala na przekrycie dachu z opóźnieniem do 3 miesiecy, wystepuja w wadze 90 – 150 g/m^2 , folie z warstwą poliestru (paroprzepuszczalność 300 – 2500 g/m^2/24h)) – najczęściej dwuwarstwiwe – warstwa z polietylenu niekiedy metalizowanego, druga z poliestru, odporność na działanie UV nawet do 6 miesięcy, mogą być stosowane na pełnym deskowaniu,

Stopnie ochrony:

- paraizolacyjność – 0,5 g/m^2/24h,
- niska paroprzepuszczalność – 10 - 40 g/m^2/24h,
- paroprzepuszczalność – 300 – 700 g/m^2/24h,

3.7. Izolacja termiczna,

- styropian (FS 20) do ocieplania ścian zewnętrznych, podłóg, nadproży I wieńców (również jako izolacja akustyczna I dylatacja),
- wełna mineralna do ocieplenia stropu nad parterem,

3.8. Stolarka okienna i drzwiowa,

Ze względu na to, że duże straty ciepła powodują istniejące okna i drzwi, cała istniejąca stolarka okienna i drzwiowa przewidziana jest do wymiany.

Wartości współczynników oświetlenia dziennego, wyliczone przy zastosowaniu metody Daniluka , spełniają wymagania obowiązującej normy PN-/B-02380. pt. „ Oświetlenie wnętrz światłem dziennym " i kształtują się w granicach 1: 8 dla pomieszczeń biurowych i 1 : 12 dla pomieszczeń gospodarczych, klatek schodowych i innych.

Projektuje się stolarkę okienną, dopasowaną do istniejących otworów, z PCW w kolorze białym współczynniku U = 1,1 W/m^2 x K dla szyb. Szyby zespolone termofloat niskoemisyjne. Profil PCW minimum trzy komorowy.
Nowe okna ze względu na wykonanie termomoizolacji należy ustawiać w miejscu istniejących. Dokładne zestawienie wraz z wymiarami stolarki okiennej znajduje się w zestawieniu stolarki załączonym w zestawieniu materiałowym do kosztorysu inwestorskiego i nakładczego.

3.9. Kominy,

Należy wykonać przedłużenie istniejącego komina wentylacyjnego, wyprowadzając go ponad projektowaną połać dachową. Przedłużenia to należy wykonać
z cegły pełnej ceramicznej kl. 15 na zaprawie cementowej 8 MPa.

Wszystkie kominy ponad połacią dachową wykonać z cegły klinkierowej kl. 25 na zaprawie do murowania klinkieru, komin zakończyć nakrywką żelbetową z betonu B 15 (tzw. czapą betonową). Czapa kominowa wykonana jako płyta żelbetowa
grub. 5 ÷ 7 cm zbrojona prętami ∅ 6 mm A-0 z odsadzką szer. 5 ÷ 8 cm.

Wyloty przewodów wentylacyjnych należy wyprowadzić ponad dach na wysokość zabezpieczającą wylot przed zadmuchiwaniem przez wiatr. Dodatkowe przewody wentylacyjne z rur PCW ∅ 150 mm.

3.10. Konstrukcja dachu,

Dach wielospadowy symetryczny, o konstrukcji krokwiowo – płatwiowo – kleszczowej wykonany z drewna sosnowego lub świerkowego klasy K 27. Krokwie dachowe o wym. 7 x 14 cm oparte na murłatach o wym. 14 x 14 cm i spięte kleszczami o wym. 2 x 7 x 14 cm na śruby M 12. Krokwie narożne tzw. krawężnice o wym. 8 x 16 cm. Płatwie dolne – murłaty zamocować śrubami M 12 ÷ 14 odpowiednio zakotwionymi w słupkach żelbetowych ścianki kolankowej. Płatew górna 14 x 14 cm, oparte na słupkach 14 x 14 cm. Pokrycie dachu – blachodachówka w kolorze brązowym), (lub alternatywnie innymi materiałami pokryciowymi.

Konserwacja elementów drewnianych:

- zewnętrzne – Drewnochron P , Altaxin itp.,
- wewnętrzne – Altaxin,
- ognioochronne i mykologiczne – Ocean 41 lub Fobos M-2.

Można stosować inne środki dopuszczone w budownictwie. Należy przestrzegać zaleceń producentów do stosowania poszczególnych preparatów.

3.11. Obróbki dachowe,

Orynnowanie, rury spustowe ∅ 120 mm z blachy stalowej ocynkowanej grub. 0,45 ÷ 0,5 mm lub z PCW w kolorze pokrycia lub z PCW np. „Gamrat " Jasło,

Obróbki blacharskie z blachy stalowej powlekanej grub. 0,5 mm w kolorze pokrycia dachu.

3.12. Termoizolacja budynku i tynki,

Przed przystąpieniem do położenia tynków należy wykonać pełną termoizolacje całego budynku styropianem FS 20 grub. ca 14 cm zgodnie z zasadami sztuki bu dowlanej i prowadzeniem robót elewacyjnych a w szczególności robót termomodernizacyjnych. Grubość warstwy styropianu - 14 cm wynika z obliczeń cieplnych przeprowadzono w oparciu o obowiązujące normy przy użyciu programu komputerowego PURMO OZC i spełnia założenia ustawowe dotyczące termomodrernizacji osiągając współczynnik dla ścian zewnętrznych poniżej U = 0,24 W/m^2 x K .

Proponuje się wykonanie całej termomodernizacji łącznie z doborem tynków w sprawdzonym systemie „DRYVIT" lub podobnym posiadającym odpowiednie certyfikaty i świadectwa ITB.

— Systemy termoizolacyjne DRYVIT są sprawdzonymi i trwałymi technologiami termoizolacji i renowacji ścian zewnętrznych oraz wykończenia elewacji budynku. Zostały opracowane w taki sposób, aby mogły być zastosowane w każdych warunkach klimatycznych, wytrzymują zarówno mrozy jak i upały, duże wahania temperatury oraz agresywne środowisko aglomeracji miejskiej. Systemy, które spełniają certyfikaty jakości , posiadają bardzo dobre parametry wytrzymałościowe, bardzo dużą elastyczność, odporność na ściskanie, rozciąganie i uderzanie oraz promieniowanie

UV. Posiadają nie nasiąkliwość elewacji i swobodne przenikanie pary wodnej na zewnątrz budynku.
— zewnętrzne akrylowe w kolorze pastelowym jasnym w odcieniach żółci wykonane w technologiach systemów dociepleń,
— cokół – tynk akrylowy w kolorze zbliżonym do pokrycia dachu.

3.13. Podłogi i posadzki,
– należy wykonać nowe podłogi w pomieszczeniach budynku; zaprojektowano płytki podłogowe typu „GRES" – korytarz, świetlica, pom. gospodarcze, łazienka, kuchnia; garaż – posadzka betonowa lub płytki podłogowe ceramiczne,

3.14. Schody i tarasy,
Płyta wejściowa zewnętrzna betonowa wykończona płytkami mrozoodpornymi np. GRES , przeciwpoślizgowymi w stanie suchym i podczas deszczu oraz z rowkami antypoślizgowymi na krawędzi stopni.

3. 15. Ochrona przeciwpożarowa,.
Zgodnie z § 213 ust. 1 Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75 po. 690 z późn. zmian.) dla tego typu budynków nie stawia się wymagań dotyczących odporności pożarowej.
Wskazane jest zabezpieczenie elementów drewnianych budynku (więźba dachowa) dopuszczalnymi preparatami ognioodpornymi

3.16. Inne roboty,
- Wokół budynku należy wykonać opaskę betonową z B12,5 o szer. 60 cm, grub. 15 cm ze spadkiem 2 % od budynku,
- ogrodzenie z siatki powlekanej ocynkowanej w kolorze zielonym o średnicy drutu 2,8 ÷ 3,2 mm, o wysokości 1,50 m, na słupkach stalowych systemowych w rozsta wie max. 2,50 m,
- brama stalowa prosta o rozpiętości 4,50 m z furtką o szerokości 1,20 m, ustawio na drodze wjazdowej do garażu strażackiego budynku,
- furta wejściowa prosta stalowa o szerokości min. 1,40 m usytuowana w linii ogro dzenia na wprost wejścia głównego do budynku,
- wiata przystankowa o długości max. L = 3,00, w konstrukcji aluminiowej lub stalo wej ocynkowanej ogniowo z wypełnieniem ścian bocznych i dachu płytami po liwęglanowymi lub z żywic epoksydowych, wzór: wiata typu BETA 2003 produ cent Budotechnika w Pilichowicach,
- ułożenie kostki brukowej kolorowej grub. 6 cm z przygotowaniem podłoża na po sypce cementowo-piaskowej, na dojściu do budynku o szerokości 3,00 m i długości 17,0 m, pow. 51 m^2 , wraz z obrzeżami trawnikowymi w ilości 40,0 mb,
- ułożenie kostki brukowej szarej grub. 8 cm wraz z korytowaniem i podbudową na drodze dojazdowej o szerokości 4,00 do pomieszczenia garażowego budynku w ilości 280 m^2 , wraz z krawężnikami w ilości 160 mb,

3.17. Interes osób trzecich,
Projektowany budynek i założony sposób jego przebudowy nie powodują naruszenia interesu osób trzecich z punktu widzenia prawa budowlanego.

3.18. Uwagi końcowe,

- Wszelkie roboty budowlane i instalacyjne należy wykonywać pod nadzorem osoby uprawnionej do kierowania danym zakresem robót.
- Roboty powinny być wykonywane zgodnie z zasadami sztuki budowlanej i przepisami BHP. Materiały użyte do budowy powinny posiadać wymagane atesty i Aprobaty Techniczne, znak B dopuszczający do obrotu materiałami budowlanymi oraz pozytywną ocenę higieniczną wydaną przez Państwowy Zakład Higieny.
- Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 27 sierpnia 2002 roku w sprawie szczegółowego zakresu i formy planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz szczegółowego zakresu rodzaju robót budowlanych stwarzających zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi należy sporządzić plan BIOZ obejmujący zakres robót budowlanych, których charakter, organizacja lub miejsce prowadzenia stwarza szczególnie wysokie ryzyko powstania zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi a w szczególności przysypania ziemią lub upadku z wysokości.

Maj 2007 rok, O p r a c o w a ł:

OUTSULATION®

dryvit®

DS 01.3.01

SYSTEM OCIEPLANIA ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH BUDYNKÓW

INSTRUKCJA INSTALACJI

dryvit®

DS 01.3.01

I. WSTĘP

A. Poniższa instrukcja opisuje etapy montażu systemu ocieplania ścian zewnętrznych budynków Dryvit Outsulation. Dodatkowo przed rozpoczęciem pracwykonawca powinien zapoznać się z następującymi dokumentami:
   1. Specyfikacją systemu DS O1 .1 .O1.
   2. Detalami konstrukcyjnymi DS 01.2:00.
   3. Kartami technicznymi produktów DS 01.4.01 do 14.
   4. Informacjami technicznymi DS 00.6.06 - Styropian, DS 00.6.05 - Łączniki mechaniczne.
   5. Aprobatą Techniczną ITB AT 15-2808/00.
   6. Projektem ocieplenia elewacji.

B. Prace przy instalacji systemu Dryvit Outsulation powinny być wykonane przez doświadczonych wykonawców posiadających aktualne świadectwo przeszkolenia* przez Dryvit.

II. USTALENIA WSTEPNE

A. Przed rozpoczęciem realizacji projektu wykonawca powinien przedstawić właścicielowi/projektantowi do aprobaty próbkę systemu.
   1. Próbka powinna pokazywać wszystkie kolory i faktury opisane w projekcie.
   2. Próbka powinna być przygotowana z tych samych produktów, przy użyciu tych samych narzędzi, wyposażenia i technik co rzeczywisty system.
   3. Zatwierdzona próbkę należy zachować i udostępniać na placu budowy.

B. Wykonawca powinien dokładnie zapoznać się z projektem i wyjaśnić ewentualne wątpliwości dotyczące rozwiązania detali, mocowania mechanicznego i inne.

III. SKŁADNIKI SYSTEMU DRYVIT OUTSULATION©

A. Środek gruntujący
   1. Prymit® (karta techniczna: DS 0l .4.01).

B. Spoiwa do przyklejania płyt termoizolacyjnych
   1. Spoiwa polimerowe Genesis®, Primus® lub Dryflex®, Adeps
      - Spoiwa na bazie polimerów akrylu mieszane na miejscu pracy z cementem portlandzkim klasy CEM I 32,5 bez dodatków w stosunku wagowym 1:1 - dla otrzymania mas klejących przeznaczonych do przyklejania płyt tyropianowych do podłoża mineralnego. Szczegółowe informacje - patrz karty techniczne DS 1.4.05, DS 01.4.06,DS 01.4:04.
   2. Zaprawa klejąca Dryhesive
      - sucha mieszanka na bazie cementu gotowa do użycia po wmieszaniu z wodą - patrz karta techniczna DS 02.4.01.
   3. Spoiwo polimerowe ADEPS
      - Gotowe do użycia spoiwo na bazie polimerów akrylu
      - do przyklejania płyt termoizolacyjnych do podłoża drewnopochodnego: Szczegółowe informacje-patrz karta techniczna DS 0l .4.03.

C. Warstwa izolacji termicznej
   1. Płyty styropianowe PS-E PN-B-20130 FS 15 o wymiarach 1000 x 500 mm i grubościach od 20 do 250 mm odpowiadające wymaganiom Dryvit: Patrz ulotka DS 00.6.06.

D. Warstwa bazowa
   1. Spoiwa polimerowe Genesis®, Primus© lub Dryflex® mieszane na miejscu pracy z cementem portlandzkim klasy CEM I 32,5 bez dodatków w stosunku wagowym 1:1 - dla otrzymania mas klejących przeznaczonych do zatapiania siatki wzmacniającej.
   2. Siatka wzmacniająca (patrz karta techniczna DS O1.4.07) w kolorze niebieskim z czarnym nadrukiem dryvit wykonana z włókien szklanych odpowiednio preparowanych dla uzyskania kompatybilności z innymi materiałami systemu. Siatka klasyfikowana jest wg odporności warstwy bazowej na uderzenia i dostępna jest w następujących odmianach:
      1. Standard Plus
      2. Panzer,
      3. Corner.

E.. Powłoka elewacyjna Dryvit
   1. Tynki akrylowe Dryvit na bazie 100% polimeru akrylu (DS 01.4.08).
      - Quarzputz®, Sandblast®, Sandpebble®, Freestyle®.
   2. Powłoki o podwyższonej elastyczności Weatherlastic® DPR.
      - Weatherlastic Quarzputz, Weatherlastic Sandblast, Weatherlastic Sandpebble, Weatherlastic Adobe™, Weatherlastic Smooth™.
   3. Powłoki o podwyższonej odporności na pleśń z serii Medalion PMR™.
      - Quarzputz, Sandblast, Sandpebble, Freestyle, Demandit.
   4. Tynki specjalne
      - AmeristoneTM (DS 01.4.09), Stone Mist® (DS 01.4.10), Ultra:Tex® (DS 08.4.02).
   5. Farby, środki gruntujące i uszczelniające powierzchniowo. Demandit (DS 0l .4.12), Revyvit® (DS 0l .4.13), Color Prime (DS 01.4.02), Seal Clear (DS. 0l.4.14).

F. Inne materiały
   1. Czysta woda.
   2. Cement portlandzki marki CEM I 32,5 bez dodatków.
   3. Łączniki mechaniczne (DS 00.6.05).
   4. Materiały uszczelniające (DS 00.6.02).
   5. Listwy startowe PCV (mogą być też stosowane listwy ze stali nierdzewnej lub aluminiowe przeznaczone do stosowania w systemach ociepleń.
   6. Narożniki z PCV (z siatką lub bez). Mogą być stosowane narożniki ze stali nierdzewnej lub aluminium przeznaczone do stosowanie w systemach ociepleń.

IV. DOSTAWY, MAGAZYNOWANIE

A. Wszystkie materiały Dryvit powinny być dostarczone na miejsce prac w oryginalnych, nie napoczętych opakowaniach z nienaruszonymi etykietami. Nie należy używać materiałów budzących wątpliwości.
B. Wszystkie mokre produkty Dryvit należy przechowywać w szczelnie zamkniętych, oryginalnych pojemnikach nie dłużej niż 24 miesiące od daty produkcji podanej na opakowaniu. Pojemniki chronić przed bezpośrednim wpływem promieniowania słonecznego.
C. Zaprawę klejąca Dryhesive przechowywać w oryginalnych workach chronionych przed wilgocią przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy od daty produkcji.
D. Minimalna temperatura przechowywania:
   1. Masy tynkarskie, spoiwa: +4°C.
   2. Prymit, Color Prime : +4°C.
   3. Demandit, Revyvit: +7°C.
   4. Seal Clear : + 10°C.

V. WARUNKI PRACY

A. Temperatura podłoża i otoczenia w czasie pracy i przez następne 24 godziny powinna być ≥+4°C (podczas malowania ≥+7°C). W tym czasie elewację należy chronić przed zamoczeniem i uszkodzeniem.
B. Wszystkie powierzchnie nie objęte pracami należy chronić przed zabrudzeniem.
C. Czasowa ochrona przed deszczem powinna być zapewniona do momentu ostatecznego zakończenia instalacji obróbek blacharskich i uszczelnień.
D. Prace ociepleniowe należy koordynować z innymi pracami budowlanymi.
E. W budynku nie może występować wilgoć wstępujaca kapilarna.
F. Budynek powinien być wolny od wad wpływających na prawidłowe funkcjonowanie systemu ocieplenia.
G. Pomiędzy rusztowaniem a ściana należy zachować wystarczająco dużą odległość, zaś kotwy zamontować ze spadkiem od ściany w celu prawidłowegoodprowadzenia wody.

VI. OCENA I PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA

A. System Outsulation może być instalowany na następujących podłożach:
   Mineralnych: beton, żelbet, gazobeton, cegła, pustaki, wodoodporne płyty karton-gips (przeznaczone do stosowania na zewnątrz budynków).
B. W kilku miejscach ściany sprawdzić ewentualne odchyłki od pionu, w razie znacznych rozbieżności ustalić z projektantem lub inwestorem sposób ich niwelacji.
C. Należy upewnić się, że podłoże jest:
   1. Czyste, suche, płaskie z tolerancja +/- 6 mm na promieniu 1,2 m wolne od nalotów, wykwitów, łuszczących się farb i innych substancji osłabiających przyczepność. Maksymalne ugięcie L/240.
   2. Takie samo jak wymienione w projekcie.
   3. Wolne od wilgoci technologicznej i kapilarnej. Podłoża mineralne powinny dojrzewać minimum 28 dni.
D. Ubytki i nierówności można uzupełnić za pomocą mas.
E. Przed przystąpieniem do przyklejania płyt styropianowych należy przeprowadzić próbę przyczepności kleju do podłoża.
   1. W kilku miejscach na powierzchni elewacji przykleić po 3 kawałki (100 x 100 mm) styropianu i pozostawić do wyschnięcia na czas 3 dni.
   2. Po 3 dniach wykonać próbę oderwania styropianu od podłoża.
   3. Podłoże jest odpowiednio mocne, jeżeli rozwarstwienie nastąpi w próbce styropianu. W przypadku, gdy klej odspoi się od podłoża lub oderwie jego fragment podłoże jest zbyt słabe i należy rozważyć możliwość poprawienia przyczepności przy użyciu środka Prymit lub inna metodę mocowania płyt styropianowych (np. mechaniczną).

VII. MOCOWANIE PŁYT STYROPIANOWYCH

A. Należy sprawdzić czy płyty styropianowe spełniają wymagania Dryvit opisane w ulotce DS 00.6.06. W żadnym wypadku nie wolno używać zżółkniętych, wypaczonych lub nie równo pociętych płyt.
B. Na wysokości dolnej krawędzi systemu zamocować wypoziomowana, odpowiednią listwę, która będzie podparciem dla pierwszego rzędu płyt styropianowych.
C. Spoiwo Primus należy dokładnie wymieszać przy użyciu wiertarki wolnoobrotowej z cementem portlandzkim marki CEM I 32,5 bez dodatków w stosunku wagowym 1:1. Wymieszana masę należy odstawić na 5 min., aby dojrzała a następnie przemieszać dokładne informacje zawiera karta technicznej DS 0l .4.06.
   1. Przydatność do użycia gotowej masy klejącej wynosi ok.1 godziny i zależy od warunków atmosferycznych.
D. Przygotowanie zaprawy klejącej Dryhesive (stosowanej zamiennie z Primus). Do czystego 20 l wiadra należy nalać ok. 5,5 - 6,0 l wody pitnej, a następnie dodawać sucha zaprawę i mieszać wiertarka wolnoobrotowa do momentu uzyskania jednorodnej masy. W zależności od warunków atmosferycznych można regulować konsystencję mieszanki dodając niewielkie ilości wody. Następnie zaprawę należy odstawić na 5 minut, aby dojrzała. Przemieszać ponownie, dodając w razie potrzeby niewielka ilość wody.
E. Nad listwa przykleić do ściany pas siatki Standard (szerokości ok. 0,4 m) tak, aby po zamocowaniu pierwszego rzędu płyt można było ja wywinąć od spodu na ich powierzchnię.
E'. W przypadku stosowania listwy startowej należy listwę wypoziomować przy użyciu podkładek dystansujących z PCV, następnie listwę umocować do podłoża przy zastosowaniu kołków rozporowych i wkrętów. (wbijanych co ok. 30 cm.) Na tak przygotowanej listwie można rozpocząć montaż płyt styropianowych.
F. Masę klejącą Primus (zaprawę Dryhesive) nakładać na płyty metodą „ramki i placków".
   1. Ramka: szer. ok. 5 cm, grubość ok. 1 cm, 6 placków grubości ok. 1 cm i średnicy ok. 10 cm wewnątrz ramki.

UWAGA: *Masę klejącą nakładać tylko na powierzchnię płyt termoizolacyjnych, nigdy na podłoże (wyjątek stanowi masa Dryflex).*

G. Natychmiast po nałożeniu masy klejącej płytę docisnąć do podłoża i dosunąć do krawędzi sąsiedniej płyty tak, aby masa klejąca nie dostała się pomiędzy płyty.

H. Płyty układać w cegiełkę z przewiązaniem na narożach budynku.

I. Przerwy dylatacyjne
   1. W miejscach wskazanych w projekcie oraz na dylatacjach w konstrukcji budynku należy wykonać dylatację.
      - Przed mocowaniem płyt styropianowych wzdłuż przerwy dylatacyjnej przykleić pasy siatki, które w następnym etapie będą mogły być wywinięte na powierzchnię płyt (szerokość wywinięcia co najmniej 60 mm).
      - Przy przyklejaniu płyt również ich boczna krawędź (od strony dylatacji) i fragment powierzchni pokryć warstwa masy spoiwa Genesis wymieszanego w stosunku wagowym 1:1 z cementem portlandzkim klasy CEM I 32,5 bez dodatków.
      - Po przyklejeniu płyt do podłoża wystające spod ich powierzchni pasy siatki zatopić w świeżej masie przy użyciu pacy ze stali nierdzewnej.
   2. Do wykonania dylatacji można zastosować również listwę dylatacyjną
      - podczas mocowania płyt należy pozostawić między nimi przerwę dylatacyjną o szerokości ok. 20 mm
      - powierzchnię płyt przy krawędziach szczeliny dylatacyjnej pokryć warstwą ok. 2 mm grubości spoiwa Primus wymieszanego z cementem portlandzkim CEM I 32,5 i szerokości ok. 60 mm po każdej stronie
      - umocować listwę dylatacyjną w szczelinie wtapiając brzegi listwy w przygotowane uprzednio spoiwo
      - po wklejeniu listwa dylatacyjnej powierzchnię płyty styropianowej pokryć warstwą spoiwa Primus i zatopić w nim siatkę (p. VIII).

J. Złącza kompensacyjne
   1. W miejscach styku systemu z innymi materiałami należy wykonać złącze kompensacyjne zgodnie z detalem DS 01.2.05.
      - Przed mocowaniem płyt styropianowych wzdłuż złącza przykleić pasy siatki, które w następnym etapie będą mogły być wywinięte na powierzchnię płyt (szerokość wywinięcia co najmniej 60 mm).
      - Przy przyklejaniu płyt również ich boczna krawędź (od strony złącza) i fragment powierzchni pokryć warstwa masy klejącej.
      - Po przyklejeniu płyt do podłoża wystające spod ich powierzchni pasy siatki zatopić w świeżej masie przy użyciu pacy ze stali nierdzewnej.

K. Okna, drzwi i inne otwory elewacyjne
   1. Przed mocowaniem płyt styropianowych wokół otworów przykleić pasy siatki, które w następnym etapie będą mogły być wywinięte na powierzchnię płyt.
   2. Wokół wszystkich ościeży płyty termoizolacyjne powinny być ułożone tak, aby ich krawędzie nie leżały na przedłużeniu krawędzi otworów. Patrz Detale Konstrukcyjne Systemu Dryvit Outsulation DS 01.2.00. Ułożenie takie minimalizuje możliwość pojawienia się pęknięć.
   3. Naroża wszystkich otworów należy wzmocnić dodatkowymi kawałkami siatki o wymiarach 25x30 cm zatopionymi na powierzchni płyt pod katem 45 stopni Patrz detale DS 00.2.00. Powłoka termoizolacyjna powinna być oddziela od ościeżnic i elementów mechanicznych poprzez odpowiednia przerwę kompensacyjna. Patrz Detale Konstrukcyjne Systemu Dryvit Outsulation DS O1.2.00
   4. W celu dodatkowego zabezpieczenia przed rozprzestrzenianiem ognia nad otworem elewacyjnym można zastosować od góry pas z wełny mineralnej o szerokości ok. 300 mm i odpowiedniej długości (min. 300 mm szerszej z każdej strony otworu elewacyjnego).

L. Płyty styropianowe powinny tworzyć ciągłą powłokę termoizolacyjna.
   1. Wszystkie szpary pomiędzy płytami o szerokości większej niż 1,5 mm należy wypełnić materiałem termoizolacyjnym np. odpowiednio przyciętymi klinami ze styropianu.
   2. Szpar nie wolno wypełniać masa klejącą.

M. Powierzchnia powłoki termoizolacyjnej musi być równa. Płaszczyznę należy sprawdzić przy użyciu łaty o długości co najmniej 2,5 m.
   1. Wszystkie nierówności większe od 1,5 mm usunąć przy użyciu pacy z papierem ściernym. Cała powierzchnia styropianu powinna być przeszlifowana.
      UWAGA: *Szlifować należy ruchani okrężnymi, nigdy równolegle do połączeń płyt. Powstały pył dokładnie usunąć.*

N. Na tym etapie prac należy wykonać przewidziane w projekcie boniowania.
   1. Przy użyciu sznurka wyznaczyć linie boniowania.
   2. Rowki o odpowiednim kształcie wyciąć, posługując się długa prowadnicą i boniarką.
      UWAGA: *Rowki mogą mieć tylko taką głębokość, aby pozostała warstwa termoizolacji miała grubość minimum 25 mm.*
   3. W rowkach na całej długości boniowania zatopić pasy siatki wzmacniającej. Siatka powinna mieć taką szerokość, aby była zatopiona również na powierzchni płyt styropianowych - minimum 6 cm po każdej ze stron boniowania.

O. Mocowanie mechaniczne stosować odpowiednio do zaleceń projektanta.
   1. Ilość, rozmieszczenie i rodzaj łączników powinny być podane w projekcie.
   2. Zalecenia Dryvit podane są w ulotce Łączniki mechaniczne DS 00.6.05.

3. Łączniki wbijać dopiero po wyschnięciu kleju, nie wcześniej niż 24 godziny od momentu przyklejenia płyt.

VIII. ZATAPIANIE SIATKI WZMACNIAJĄCEJ

A. Przed przystąpieniem do zatapiania siatki wzmacniającej należy sprawdzić stan powierzchni płyt styropianowych.
   1. Ewentualne nierówności zniwelować w sposób opisany w punkcie VII.M.
   2. Ubytki uzupełnić.
   3. Wgłębienia powstałe w miejscach montażu łączników mechanicznych zaszpachlować przy użyciu masy Primus lub Genesis.
   4. Płyty zżółknięte na skutek zbyt długiego działania promieniowania słonecznego przeszlifować w celu całkowitego usunięcia zdegradowanej warstwy styropianu.

B. Na powierzchni elewacji nie narażonej na uderzenia zaleca się wykonanie standardowej warstwy bazowej przy wykorzystaniu jednej warstwy siatki wzmacniającej Standard. W tym celu należy:
   1. Przygotować masę klejącą Primus w sposób opisany w karcie technicznej DS 01.4.06.
   2. Posługując się paca ze stali nierdzewnej na powierzchni nieco większej od szerokości i długości przyciętego pasa siatki naciągnąć ciągłą warstwę masy Primus grubości ok. 1,5 rnm.
   3. Siatkę wzmacniającą natychmiast przyłożyć do świeżej masy i zatapiać przy użyciu tej samej pacy ruchami wzdłuż włókien od środka ku brzegom. Siatka musi być dokładnie zatopiona, tak aby na powierzchni nie był widoczny jej kolor. Miejsca z prześwitującym kolorem siatki wyrównać cienką warstwa masy Primus. Powierzchnia warstwy bazowej pod tynk drobnoziarnisty powinna być starannie wygładzona (siatka wzmacniająca nie może wystawać ponad powierzchnię masy klejącej).
   4. Siatkę należy układać na zakładkę minimum 60 mm. Tylko takie ułożenie gwarantuje poprawne przenoszenie naprężeń przez warstwę bazowa.
   5. Na narożnikach zewnętrznych i wewnętrznych siatkę należy zakładać na każda ze ścian na szerokość 200 mm. Patrz detale DS 01.2.00.
   6. Tak wykonana warstwę bazowa należy chronić przed zamoczeniem i pozostawić do wyschnięcia na czas ok. 24 godzin (20°C, 55% wilgotności względnej powietrza).

C. Tam gdzie elewacja narażona jest na uderzenia, np. na balkonach i w sąsiedztwie ciągów komunikacyjnych przed wykonaniem standardowej warstwy bazowej zaleca się zatopić warstwę siatki Panzer. W tym celu należy:
   1. Przygotować masę klejącą Primus w sposób opisany w karcie technicznej DS 01.4.06.
   2. Posługując się paca ze stali nierdzewnej na powierzchni nieco większej od szerokości i długości przyciętego pasa siatki naciągnąć ciągłą warstwę masy Primus grubości ok. 2,0 mm.
   3. Siatkę wzmacniającą Panzer natychmiast przyłożyć do świeżej masy i zatapiać przy użyciu tej samej pacy ruchami wzdłuż włókien od środka ku brzegom. Siatka musi być dokładnie zatopiona, tak aby na powierzchni nie był widoczny jej kolor.
   4. Ze względu na grubość siatki Panzer nie należy układać na zakładkę, lecz na styk. .
   5. Tak wykonana warstwę Panzer należy chronić przed zamoczeniem i pozostawić do wyschnięcia na czas ok. 24 godzin(20°C, 55% wilgotności względnej powietrza).
   6. Następnie zatopić siatkę Standard wg instrukcji w punkcie VIII.B W przypadku, gdy siatka Panzer układana jest w pasach poziomych najlepszym rozwiązaniem jest układanie siatki Standard w pasach pionowych i odwrotnie.

IX. NAKŁADANIE POWŁOKI WYKOŃCZENIOWEJ DRYVIT

A. Przed przystąpieniem do nakładania tynku Dryvit warstwa bazowa powinna być sucha, równa i dobrze związana. Czas schnięcia warstwy bazowej wynosi 24 godziny (20°C, 55% wilgotności względnej powietrza) i może być dłuższy przy nie sprzyjających warunkach atmosferycznych. Należy sprawdzić czy siatka została dokładnie zatopiona, nierówności zeszlifować paca z papierem ściernym.

B. Układanie tynku Dryvit
   1. Uwagi ogólne
      - Wszystkie wyprawy elewacyjne Dryvit musza być nanoszone metoda ciągłą aż do naturalnych przerw takich jak naroża budynku, dylatacje lub linie taśmy maskującej. Należy zapewnić odpowiednią ilość pracowników i rusztowań. Rusztowania powinny być odsunięte od elewacji na odległość minimum 0,45 m.
      - Należy unikać prac na silnie nasłonecznionych i nagrzanych powierzchniach.
      - W czasie gorącej i wietrznej pogody elewację można zrosić niewielka ilością wody w celu obniżenia jej temperatury.
      - Należy w miarę możliwości używać materiału pochodzącego z tej samej partii (patrz nr serii na pojemniku).
      - Przygotowanie do użycia.
        a. Dla ujednolicenia koloru bezpośrednio przed użyciem masę tynkarska Dryvit należy wymieszać przy użyciu wiertarki wolnoobrotowej.
        b. Dla poprawy urabialności do jednego pojemnika masy można dodać maksymalnie 250 ml wody. Do wszystkich pojemników należy wówczas dodać taką sama ilość wody, aby nie spowodować różnic w kolorze wyprawy.

2. Układanie tynków Dryvit
   - Masę tynkarska nakładać przy użyciu czystej pacy ze stali nierdzewnej na grubość największych ziaren kruszywa.
     UWAGA: Wyprawy nie należy nakładać wewnątrz dylatacji.
   - Fakturę kształtować na świeżo nałożonym materiale poprzez zatarcie paca plastikowa, w przypadku tynku Sandpebble paca powinna być często oczyszczana. Aby uzyskać jednolity wzór zacieranie powinno być wykonane przy użyciu tych samych ruchów ręki i tych samych narzędzi na całej powierzchni ściany.
   - Fakturę masy Freestyle można kształtować dowolnie lecz grubość tynku nie powinna przekraczać 6 mm.
   - Gotową powłokę należy chronić przed zamoczeniem i uszkodzeniami do momentu całkowitego wyschnięcia oraz zakończenia montażu uszczelnień i obróbek blacharskich.
3. Tynk Ameristone
   - Przed układaniem tynku należy skorygować kolor podłoża przez zagruntowanie środkiem Color Prime w odpowiednio dobranym kolorze.
   - Masę tynkarska Ameristone nakładać natryskiem postępując dokładnie wg instrukcji zawartych w karcie technicznej DS 0l .4.09.
   - Po wyschnięciu powierzchnię tynku należy pokryć środkiem uszczelniającym Seal Clear.
4. Tynk Stone Mist
   - Przed układaniem tynku należy skorygować kolor podłoża przez zagruntowanie środkiem Color Prime w odpowiednio dobranym kolorze.
   - Masę tynkarska Słone Mist nakładać wg instrukcji zawartych w karcie technicznej DS 0l .4.10.
   - Po wyschnięciu powierzchnię tynku należy pokryć środkiem uszczelniającym Seal Clear.

X. INSTALACJA USZCZELNIEŃ

1. Uszczelnieniu podlegają (patrz detale DS 01.2.00) wszystkie dylatacje, złącza kompensacyjne i miejsca styku systemu z innymi elementam i budynku np. obróbkami blacharskimi.
2. Przed instalacją uszczelnień wewnętrzne powierzchnie dylatacji i złączy kompensacyjnych należy pomalować środkiem Color Prime lub farbą Demandit.
3. Uszczelnienia należy wykonać przy użyciu produktów wymienionych w informacji technicznej Dylatacje uszczelnienia DS 00.6.02, postępując zgodnie z zaleceniami producenta.

XI. NAPRAWY

A. Wszystkie uszkodzenia systemu wymagają natychmiastowej naprawy
   1. W przypadku, gdy przyczyna uszkodzenia jest penetracja wody pod powierzchnię systemu na skutek nieszczelności uszczelnień należy:
      - wymienić uszczelnienie, przy użyciu ostrych narzędzi usunąć odspojone fragmenty powłok systemu,
      - dokonać naprawy, tak aby zapewnić ciągłość wszystkich warstw systemu Outsulation,
   2. W przypadku, gdy uszkodzenie ma charakter mechaniczny, postępować zgodnie z instrukcjami zawartymi w podręcznym poradniku instalacji.

B. Do napraw używać tych samych materiałów, które zastosowano przy instalacji systemu.
   Uwaga: Pomimo użycia powłok elewacyjnych o tym samym numerze koloru, kolor elewacji może się różnić na skutek oddziaływania czynników atmosferycznych. Z czasem różnice powinny ulec zatarciu.

XII. MYCIE I KONSERWACJA

A. Konserwację elewacji wykończonej w technologii Dryvit Outsulation prowadzić zgodnie z zaleceniami podanymi w ulotce Konserwacja i Odnawianie DS 00.6.01.

XIII. SERWIS DRYVIT

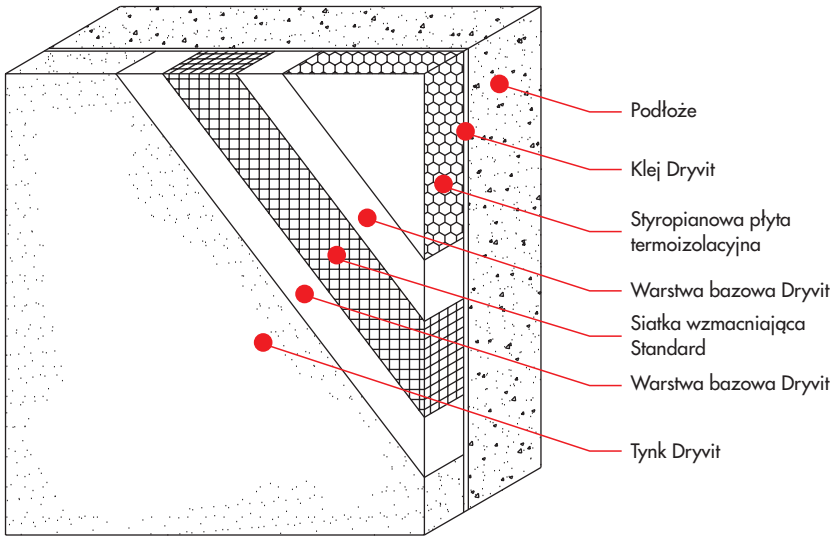
A. Dryvit prowadzi bezpłatne szkolenia dla przyszłych wykonawców systemów Dryvit.
B. Możliwe jest również uzyskanie praktycznego instruktażu na budowie.
C. W celu uzyskania bliższych informacji prosimy o skontaktowanie się z naszą firmą lub regionalnym przedstawicielem.

*Świadectwo Przeszkolenia mówi, że dany wykonawca został poinstruowany odnośnie prawidłowego sposobu instalacji systemów Dryvit i otrzymał odpowiednie specyfikacje i instrukcje. Program szkolenia nie obejmuje praktycznego treningu. Każdy z wykonawców jest niezależną firmą i sam ponosi odpowiedzialność za przeszkolenie swoich pracowników. Dryvit nie odpowiada za jakość prac przeszkolonego wykonawcy.

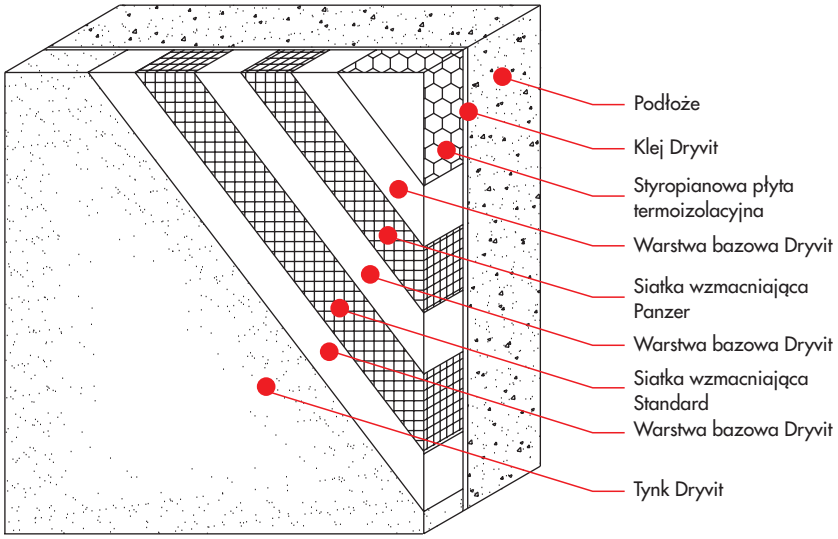
Informacje zawarte w tej instrukcji odpowiadają standardowym zaleceniom odnośnie instalacji detali systemu Dryvit Outsulation oraz przedstawione są w dobrej wierze. Firma Dryvit Systems,. nie ponosi odpowiedzialności, wyrażonej wprost lub w domyśle za efekt architektoniczny i wykonanie prac inżynieryjnych i instalacyjno - budowlanych. Jeżeli chcą się państwo upewnić, że posiadają najnowsze i kompletne informacje, prosimy o kontakt z naszą firmą.

©Dryvit Systems USA (Europe) Sp. z o.o., ul. Hrabska 2, 05-090 Falenty k/Warszawy, tel. +48 (22) 720 27 47-49, fax +48 (22) 720 27 80

WZMOCNIENIE STANDARDOWE

WZMOCNIENIE DODATKOWE

Outsulation

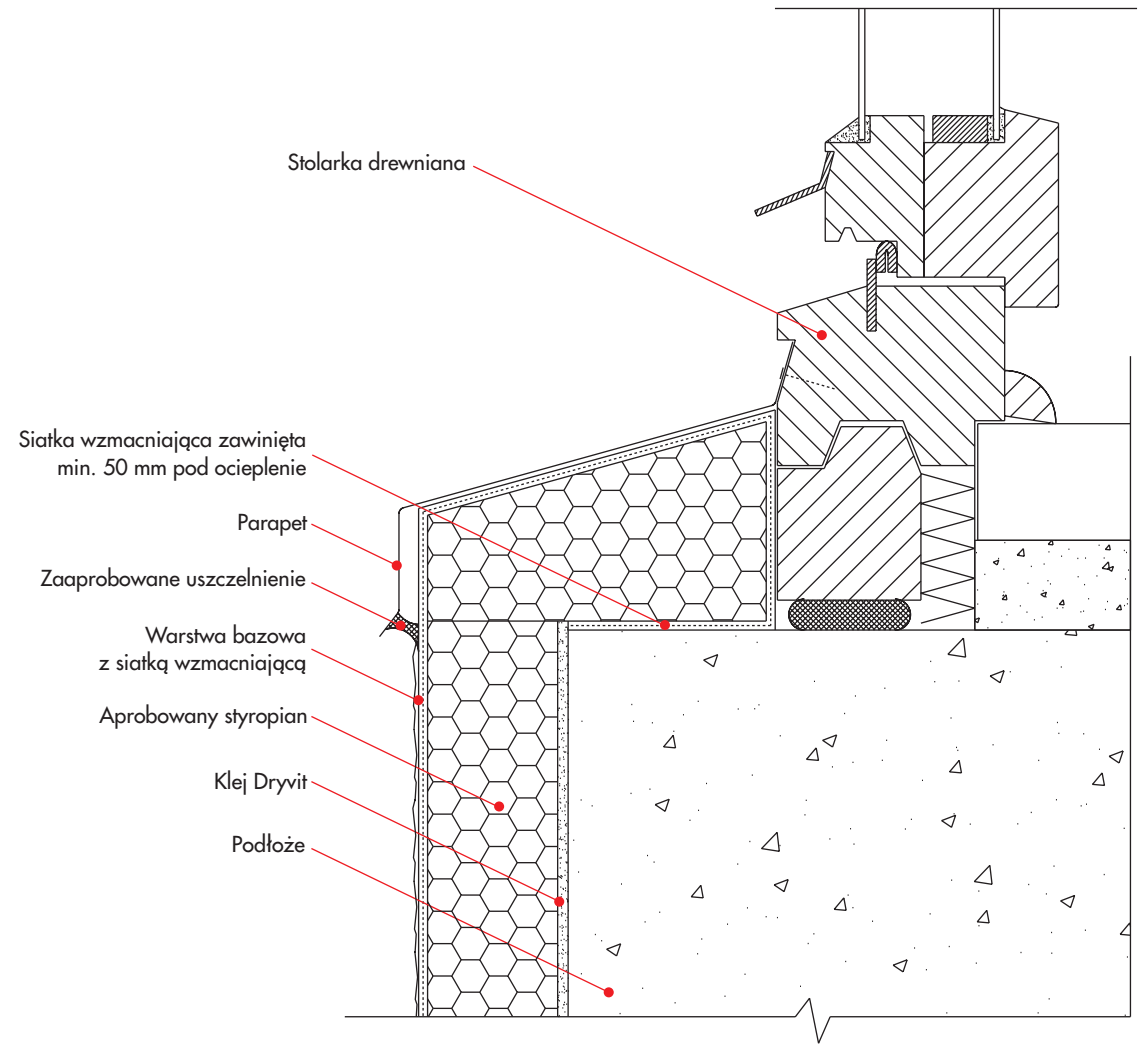
System Outsulation

Data wydania 02/2000

UWAGI
Dryvit zaleca aby elewacja na poziomie parteru oraz we wszystkich miejscach narażonych na uszkodzenia mechaniczne lub zwiększone naciski była wzmocniona za pomocą siatki Panzer, a następnie Standard. Usytuowanie tych miejsc powinno być wskazane w projekcie elewacji.

Projektant jest całkowicie odpowiedzialny za projekt opis techniczny oraz dokumentację techniczną systemu w którym użyto materiałów Dryvit. Wszystkie te systemy muszą być zgodne z lokalnymi regulacjami prawnymi. Powyższe detale konstrukcyjne powinny służyć tylko jako pomoc projektanta. Dryvit nie ponosi żadnej odpowiedzialności za ich użycie w poszczególnych projektach. Dryvit zastrzega sobie, że powyższe detale mogą ulegać zmianom. Prosimy skontaktować się z firmą Dryvit i upewnić, że posiadają Państwo najnowszą wersję.

dryvit®

Outsulation

Parapet - okno drewniane

Data wydania 02/2000

UWAGI

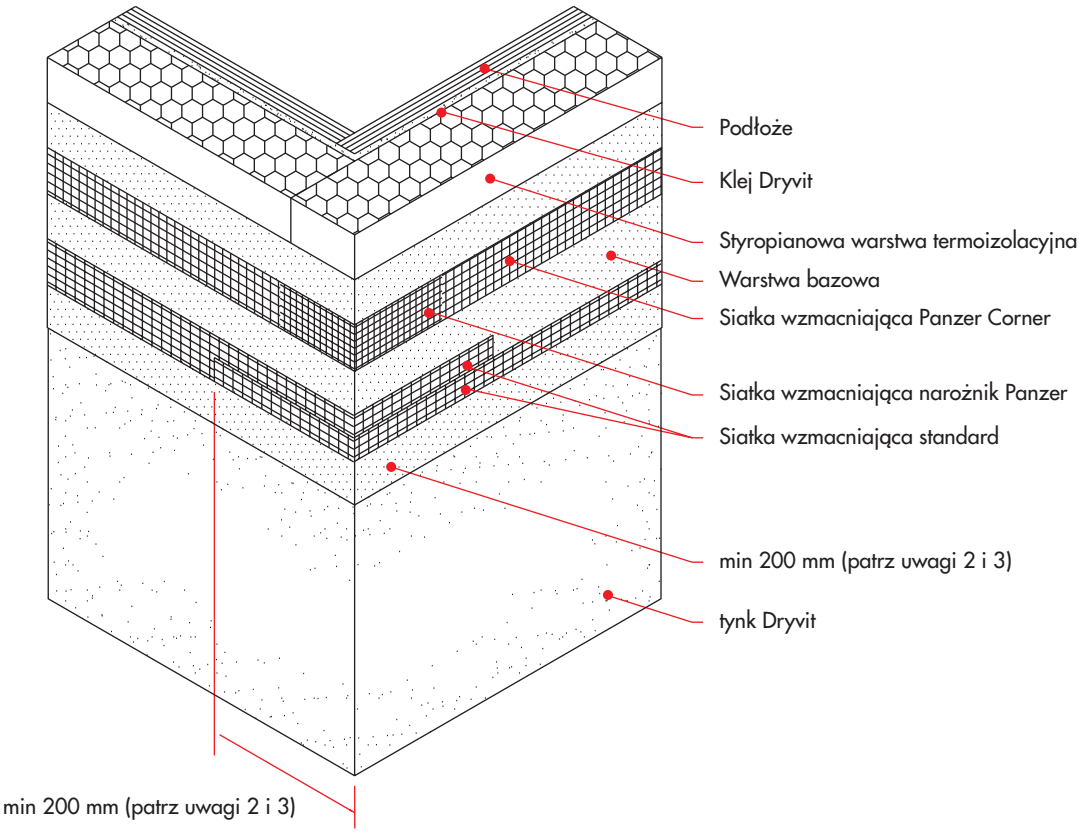
1. Dryvit zaleca aby elewacja na poziomie parteru oraz we wszystkich miejscach narażonych na uszkodzenia mechaniczne lub zwiększone naciski była wzmocniona za pomocą siatki Panzer, a następnie Standard. Usytuowanie tych miejsc powinno być wskazane w projekcie elewacji.

2. Jako opcja, warstwa bazowa z siatką wzmacniającą może nachodzić na futrynę.

3. W przypadku okien aluminiowych parapet powinien być podłożony pod ościeżnice. Nie zaleca się przykręcania obróbki blacharskiej do ościeżnicy.

Projektant jest całkowicie odpowiedzialny za projekt opis techniczny oraz dokumentację techniczną systemu w którym użyto materiałów Dryvit. Wszystkie te systemy muszą być zgodne z lokalnymi regulacjami prawnymi. Powyższe detale konstrukcyjne powinny służyć tylko jako pomoc projektanta. Dryvit nie ponosi żadnej odpowiedzialności za ich użycie w poszczególnych projektach. Dryvit zastrzega sobie, że powyższe detale mogą ulegać zmianom. Prosimy skontaktować się z firmą Dryvit i upewnić, że posiadają Państwo najnowszą wersję.

dryvit®

Outsulation Narożnik zewnętrzny - wzmocnienie dodatkowe.

Data wydania 02/2000

UWAGI

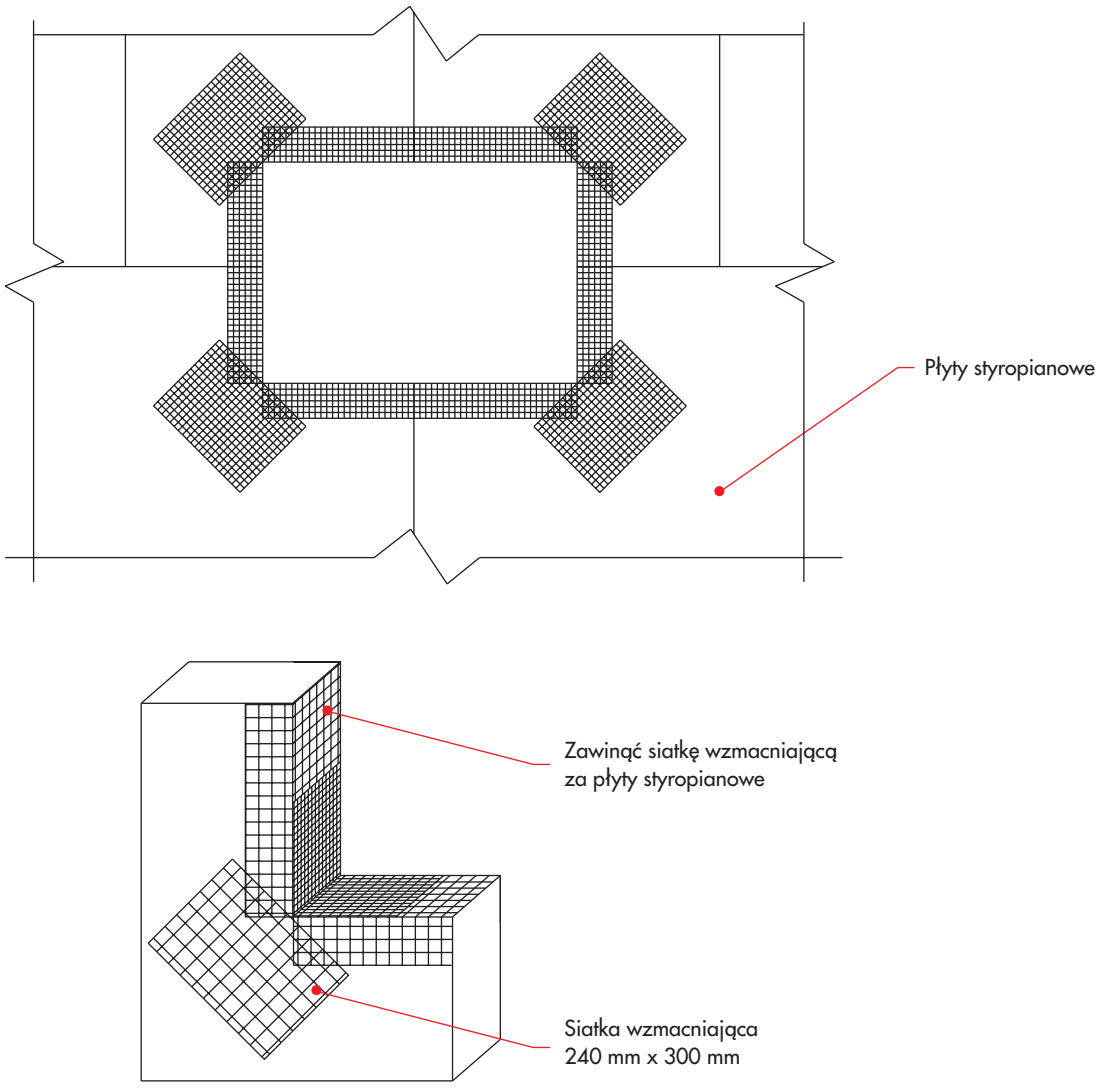
1. Dryvit zaleca aby elewacja na poziomie parteru oraz we wszystkich miejscach narażonych na uszkodzenia mechaniczne lub zwiększone naciski była wzmocniona za pomocą siatki Panzer, a następnie Standard. Usytuowanie tych miejsc powinno być wskazane w projekcie elewacji.

2. Na narożach budynku siatkę wzmacniającą należy ułożyć na zakładkę.

3. Zakładka powinna kończyć się w odległości nie mniejszej niż 200 mm od naroża.

Projektant jest całkowicie odpowiedzialny za projekt opis techniczny oraz dokumentację techniczną systemu w którym użyto materiałów Dryvit. Wszystkie te systemy muszą być zgodne z lokalnymi regulacjami prawnymi. Powyższe detale konstrukcyjne powinny służyć tylko jako pomoc projektanta. Dryvit nie ponosi żadnej odpowiedzialności za ich użycie w poszczególnych projektach. Dryvit zastrzega sobie, że powyższe detale mogą ulegać zmianom. Prosimy skontaktować się z firmą Dryvit i upewnić, że posiadają Państwo najnowszą wersję.

dryvit®

Outsulation

Otwory w ścianie

Data wydania 02/2000

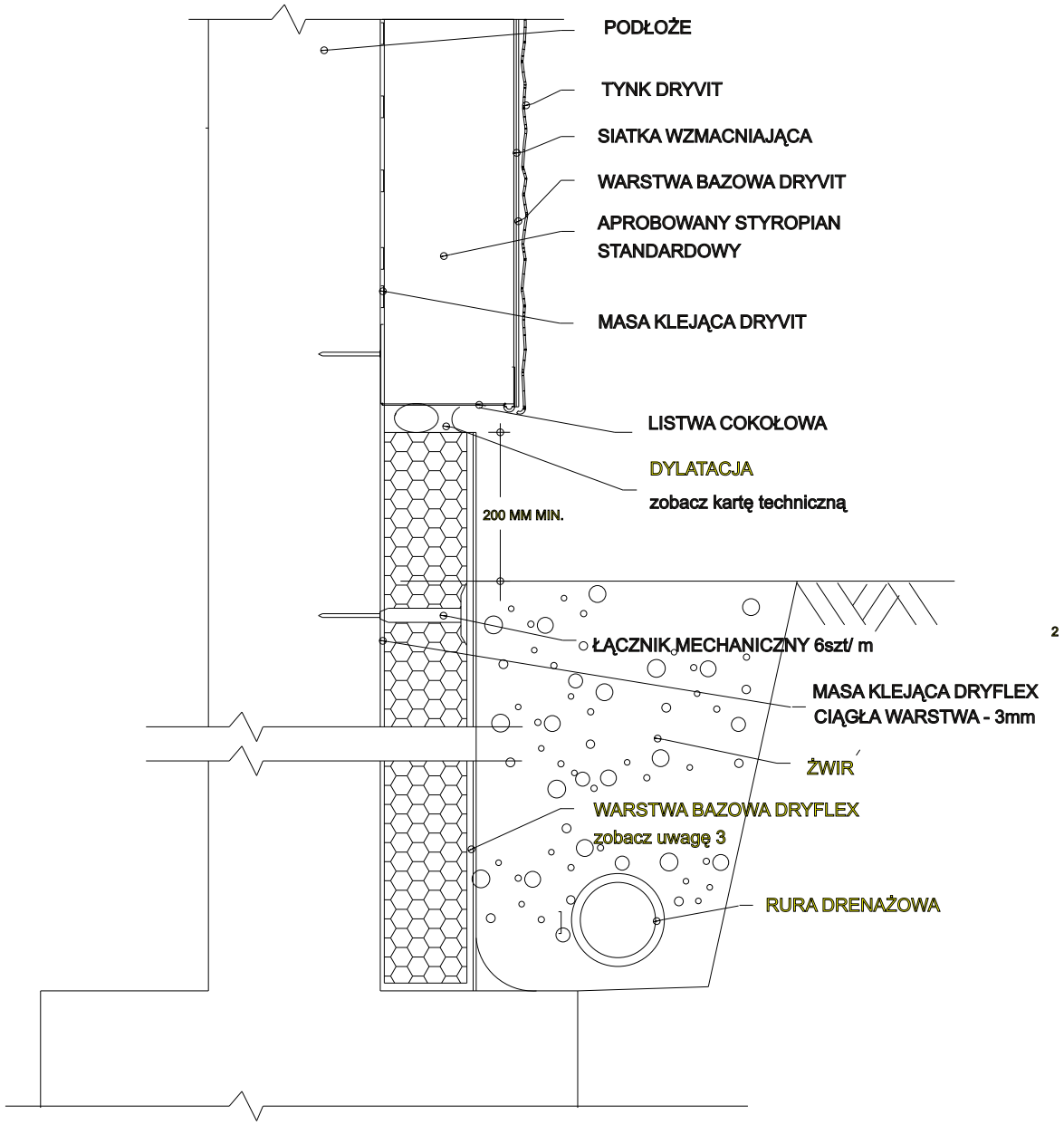
UWAGI

1. Umieścić płyty styropianowe w taki sposób aby krawędzie nie pokrywały się z narożnikami otworów.

2. W narożniku zatopić po przekątnej prostokąt z siatki wzmacniającej o wymiarach 240 mm x 300 mm

Projektant jest całkowicie odpowiedzialny za projekt opis techniczny oraz dokumentację techniczną systemu w którym użyto materiałów Dryvit. Wszystkie te systemy muszą być zgodne z lokalnymi regulacjami prawnymi. Powyższe detale konstrukcyjne powinny służyć tylko jako pomoc projektanta. Dryvit nie ponosi żadnej odpowiedzialności za ich użycie w poszczególnych projektach. Dryvit zastrzega sobie, że powyższe detale mogą ulegać zmianom. Prosimy skontaktować się z firmą Dryvit i upewnić, że posiadają Państwo najnowszą wersję.

dryvit®

Outsulation Zakończenie pod poziomem gruntu

Data wydania 02/2000

UWAGI
Dryvit zaleca aby elewacja na poziomie parteru oraz we wszystkich miejscach narażonych na uszkodzenia mechaniczne lub zwiększone naciski była wzmocniona za pomocą siatki Panzer, a następnie Standard. Usytuowanie tych miejsc powinno być wskazane w projekcie elewacji.

Projektant jest całkowicie odpowiedzialny za projekt opis techniczny oraz dokumentację techniczną systemu w którym użyto materiałów Dryvit. Wszystkie te systemy muszą być zgodne z lokalnymi regulacjami prawnymi. Powyższe detale konstrukcyjne powinny służyć tylko jako pomoc projektanta. Dryvit nie ponosi żadnej odpowiedzialności za ich użycie w poszczególnych projektach. Dryvit zastrzega sobie, że powyższe detale mogą ulegać zmianom. Prosimy skontaktować się z firmą Dryvit i upewnić, że posiadają Państwo najnowszą wersję.

dryvit®

O Ś W I A D C Z E N I E

Zgodnie z art. 20 ustęp 4 Prawo Budowlane oświadczamy że:
Projekt przebudowy budynku świetlicy środowiskowej i OSP w Bartoszówce, gm. Rzeczyca wg projektu indywidualnego, Nr ewid. dz.: – 384 – jest kompletny i został wykonany zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

ZESPÓŁ PROJEKTOWY:

1. Architektura i konstrukcja:	Andrzej Pawlik, upraw. bud. w spec. architekt. – konstrukcyjnej Nr UAN.V. 8388/167/89
2. Wew. Instalacja sanitarna i zbiornik sanitarny:	Andrzej Pawlik, upraw. bud. w spec. instal. – inżynieryjnej Nr GP. IV.7342/144/94.
3. Wew. Instalacja elektryczna:	Piotr Nockowski, upraw. bud. w spec. elektroenergetycznej Nr GP.IV.7342/160/92.

Maj 2007 rok,

INFORMACJA DOTYCZACA
PLANU BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA.
(zwana „BIOZ")

OBIEKT: **PRZEBUDOWA BUDYNKU ŚWIETLICY ŚRODOWISKOWEJ i OSP w BARTOSZÓWCE,**

ZAMAWIAJĄCY: **GMINA RZECZYCA,**
INWESTOR: ul. Tomaszowska Nr 2,
97 – 220 Rzeczyca, pow. Tomaszów Maz.

ADRES BUDOWY: Bartoszówka, gm. Rzeczyca,
Nr ewid. działki: **– 384 –,**

OPRACOWAŁ: Andrzej Pawlik, upraw. bud. w specjal. architekt. – konstrukcyjnej Nr UAN.V. 8388/167/89

Opoczno, Maj 2007 rok,

INFORMACJA

dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (zwana „BIOZ")
przy przebudowie istniejącego budynku OSP na Budynek Świetlicy Środowiskowej i OSP w Bartoszówce.

Opracowano zgodnie z wytycznymi zawartymi w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 roku (Dz. U. Nr 120,poz.1126) w oparciu o § 2 ust. 3 cyt. wyżej rozporządzenia.

1. Zakres robót dla całego zamierzenia:

- przebudowa Budynku OSP w Bartoszówce,
- termoizolacja budynku OSP,
- wykonanie nowej więźby dachowej,
- wykonanie wewnętrznej instalacji wod.-kan i c.o.,
- wymiana wewnętrznej instalacji elektrycznej,
- wykonanie nowego przyłącza energetycznego,

Roboty wykonywać na podstawie projektów technicznych i projektu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (BiOZ) opracowanego przez kierownika budowy, po uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę oraz zawiadomieniu Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót.

2. Wykaz istniejących obiektów budowlanych,

Działka o Nr ewid. – 384 –, położona jest w Bartoszówce, gm. Rzeczyca, pow. Tomaszów Maz. Na działce tej nie znajduje się jedynie istniejący budynek OSP Bartoszówka.

Wjazd na działkę z projektowanego zjazdu z drogi gminnej przebiegającej od strony zachodniej. Działka częściowo zagospodarowana w zieleń niską i wysoką.

Wyposażenie w instalacje:

- woda z istniejącego przyłącza wodociągowego,
- ścieki do projektowanego zbiornika szczelnego sanitarnego,
- instalacja elektryczna z projektowanego przyłącza energetycznego ziemnego,
- wentylacja grawitacyjna i mechaniczna,

3. Elementy zagospodarowania działki i terenu mogące stwarzać zagrożenie:

Na działce nie znajdują się elementy, które mogą stanowić zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

Zagospodarowanie terenu budowy wykonuje się przed rozpoczęciem robót budowlanych, co najmniej w zakresie:

- w miarę potrzeby ogrodzić teren budowy od pozostałej części działki płotem z siatki na wysokość 1,8 m,
- zabezpieczyć krawędzie wykopów w sposób zgodny z przepisami BHP.
- zabezpieczyć stanowisko pracy przed spadającymi przedmiotami, i niepożądanymi czynnikami atmosferycznymi,